

บทละครวิทยุแสดงโดยคณะดาวดี
เรื่อง "สมปราช" บทประพันธ์ของ "คุณาวุฒิ"
แสดงที่สถานีวิทยุศึกษา ในวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๔๙๕

สวัสดิ์ ท่านผู้ฟัง

คณะดาวดีได้รับเกียรติจากสถานีวิทยุศึกษาให้แสดงนาฏกรรม
วิทยุในรายการคำวันนี้เป็นครั้งแรก คณะดาวดีขอขอบคุณไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย
ตราบนี้ไปขอเชิญฟังนาฏกรรมชีวิตเรื่อง "สมปราช" ซึ่งเป็นบทประพันธ์ของ
จิตร ภูมิภาติ .

(ดนตรีนำเรื่องแล้วทิวอล)

(เสียงปี่เข้มาในราว ๒ ชั่วโมงนาแต่ไกลแล้วหยุดลง เสียงลมพัดหวิว เสียงม้าและ
คนหาบใจหอบ ๆ)

คนเฝ้าทาง
ฟ้า

นั่นแหละครับ สมปราช (พูด) เรามองบนยอดกลอนี้เห็นไกลนักทีเดียว ก็ไม่ใช่ไกล
นักหรอก ถ้าหากเราจะไปตามทางลัด แต่ถ้าจะไปตามทางหลวงตรงไปเลยทางที่
ผ่านมาแล้ว ก็เห็นจะลำบาก

ชาติ

ถ้าไม่ใช่ไร (พูด) (หัวเราะ) เว้นแต่ว่าไว้ที่หัวว่านะ ก็คงมีนะ ๆ และ เห็นว่าจะ
คงไปลาขี้สาลวักสัก ปลายยอดกลอน ๆ ที่เห็นประจักษ์วอนแว่นะ วิกไม่ไรเสีย

คนเฝ้าทาง

ครับ วิก แล้วที่เห็นเป็นหัวยาวยาว ๆ นะ ขุนนาง เป็นตลาดกลาย ๆ มีถนนทราย
คนกลางแขน ๆ ถัดจากขุนนางลงไปก็เป็นไร ก็เห็นเป็นสูงมีถนนไม่ขึ้นเนินไหน
นั่นแหละ หลังขุนไม่ขึ้นก็เป็นลำห้วยไม่สูงใหญ่ใด ทว่ามีเล็กวอนวอนเลย น้ำเข้บวดี
เขาวานนี้มีทะเล

ชาติ

ก็ด ยังงั้นเป็นไร ถ้าหากสมนัยกลอนนี้สักอันก็เหลือเกิน

คนเฝ้าทาง

ครับ ~~เอ~~ คุณก็เห็นพระมาเห็นวักก็วันครับ

ชาติ

ถ้าที่นั่น ก็ระกุดสัก ๑๔ วัน อันธพาลจะมาดูเส้นทางผ่านสายนี้เลย ถ้าหากเกิด
สงครามแล้ว ทางรถไฟจากพิษณุโลกไปลำปาง เชียงใหม่ หาก เราจะทำเส้นทาง
ดินตามนั้นไปทางนี้ จากพิษณุโลกมาสู่โขทัย มาจาก ผ่านเดิม เราสมปราช ก็คง
ไปลำปางที่เดียว เห็นเป็นใจ

คนเฝ้าทาง

ก็ครับ ก็มีทางนี้ทางเดียวที่ผ่านไปได้ ถ้าหากทางรถไฟขาด
ชีวิต ๑๖.

ชาติ
คนนำทาง

เราจะไปที่หรือยังละ กว่าจะลงจากยอดดอยนี้ละ ไม่รู้เล่นเข้ามา
ครับ เขาก็คิดว่ายังนั่นแหละ

ชาติ (เล่า)
111

เสียงปืนมาจากแถวกระโถน ๑๑ เมฆ ลม

ชาติเราไปถึงต้นปรานคำดเล็ก ๆ ซึ่งเป็นกิ่งลำเถาของจังหวัดลำปาง เรายืน
ใกล้คำเต็มที คนนำทางผู้ใจอารีได้จัดหาที่พักให้อย่างเรียบร้อย เป็นบ้านพักของ
คนที่นี่เองที่สมปรานนั้นเอง คนนำทางของชาติเราได้จัดการพาชาติเราไปฝาก
ค้างไว้ในฐานะแขกที่มาจากเมืองไกล ซึ่งเราขอมาวันแรกที่ได้อาศัยการต้อนรับขับ
สู้ชาติเราเป็นอย่างดี เรนเดียวกับน้ำใจของชาวชนบททั่ว ๆ ไป ที่มากไปด้วย

ความเมตตาจากคนทางนี้แล้วด้วยอาศัยกับเบญจพิศ เหลือเกิน

ชาติเราพักอยู่ในสมปรานได้ ๓ วันเต็ม ๆ ๓ วันที่เที่ยวชมชมน้ำตามหมู่บ้าน
ซึ่งเรียงรายอยู่โดยหว่างหุบเขาเหล่านี้ และ ๓ วันที่ชาติเราได้เรียนรู้อะไรกัน ๆ
ของสมปรานหลายอย่าง หลายประการที่ผู้เดียว ที่ ชาติเราชมกลิ่นไอรสเมือง
เหนือและชิมรสชาติไม่ มีแต่ความสงบ สว่าง สันโดษ และโอบอ้อมอารีซึ่งกันและกัน
และวันที่ ๓ นี้เอง ขณะลมหนาวกำลังโอบอ้อมเราแรงจัด จนหนาวสะท้าน
เย็บเย็บหนาวหัวใจ ชาวบ้านก็จัดงานรื่นเริงวันสมทนาววันคล้ายวันเสด็จ
กับปิตุภูมิ ๆ ที่มามาแล้ว

งานได้เริ่มต้นขึ้นเมื่อตอนค่ำ ท่ามกลางแสงไฟสว่างไสว ชาวบ้านทั้งชายและ
หญิงได้ทะนุถนอมกันเข้ามาสู่บริเวณลานกว้างค้ำกึ่ง เราลงมานั่งที่ชาติเราพักได้หา
คนนำทางและแนะนำชาติเราให้คล่องจากบ้านแต่วัน เพราะงานอันยี่สิบชาติเรา
จะได้อ่านงาน ซึ่งงานนี้เป็นของสมปรานในวันนี้

(คนตรีและวงดนตรีแจ๊ส มีเสียงหัวเราะกลกรกกรก เสียงตึกตักปรารภกัน)

๕ ๓๖๒๕

(เสียงปรบมือกราว แล้วเพลงรำวงก็เริ่มต้นท่ามกลางเสียงจอแจ)

(กระซิบ)

เฮ้ย นี่อะไรนะ สักนี้มันป่วนมากดูด้วยเลย ถ้ามันจะลวงจะรำเต็มที

ใจรสงสารมัน ขวัญไปโง่สักหน่อยละละละ นึกว่าเล่นๆ โด่ใจก็โด่ โป่ โป่ โป่

* ดู ดูด้วยเลย หนามันก็ชัก ๆ บ้างนั่น มีงูที่ เหมือนคนเมื่อดูอะไรที่ รังดูมาจาก

หุบเขาคือเขื่อนนี้เอง มันสพเพื่อกันไว้

หนามันนั้นเขาเคยยกเหล็กเก็บและ ไม่น่าได้ แล้วมันก็ดังจาวมาขึ้นอยู่กับเรา

อีก เฮ้ย เก่งจัง คมโลด ๆ แตกหนึ่งเลย ฐี่ เราไปตรงไหนตรงนั้นลอบหมด

(กระซิบ)

ชาติ (เล่า)

✕ คี๊นังจันทรนี่แหละ มีรวงมันเข้าสิง (หัวเราะ) พอมีร่างที่ไร มันขยับมันไถ่เมื่อไร
 เป็นตุ๊/ตลกมาเป็นกู่ก่าตัม ๆ ลอด ๆ ว่าตลกจะลอดกว่าตลกที่ ฟุ่กมันเกบ....
 (โดยมีเสียงเพลงร่ำวงไกล ๆ) จริงที่เกี่ยว ผู้หญิงคนนั้นมันรูปร่างอยู่ลัดปากทึง
 ทรงงามกับที่พวกขุนนางคนของพวกนี้เป็นลย และมีไม้นานา/ที่เกลี้ยคนากลัวจริงก็จริงว่า
 ทลลทึงไม้นานาเป็นทรงคนแปดเป็นหญิงหญิง ตั้งเกดไก่อวชณะนี้ยังมีแปดสด ๆ ลย
 ลงจะเพิ่มไปค่ายวิวรรคและเล็ดลอะและทะเลอย่างหาญโหดร้ายที่สุด ไม้นานานั้นนอก
 ไม้นอกว่ามีความน่าเกลียดเพียงไร ถูกด้วยกับท่งน้ำทั้งขึ้นขึ้นไปโปะบิโไว้ วันนี้ปาก
 ยันยู่ก็ กวางตาจอนแนบจะ ลอดมานอกน้า มีรอยมันเป็นเห็นชัก ๆ ก็ความมันยังปรกติ
 ก็ไม่ถึงกับลคทคทึงตองขวาง ที่ไหนคนเหล่านี้มีรอยคำคล้ายกับเมื่อทรงนั้นไคนางง/
 หลุดหายไป ลอด ดูแล้วเราพเจ้าสยดสยลง เหลือเกิน

เสียงเพลงร่ำวงไกล และเสียงกระซิบกระซาบพรอมเสียงหัวเราะ

..... คี๊นังจัน

..... รรลล

..... จันทร

..... รรลล

โกเช็ก นอกว่าสงสารมันเลยเลิกระ ช่วยไปโง่มันรำที่เลิกระ
 ✕ อีก โขมำ ไม่นานว่า รำไมลง
 ลาว แนะเลย กลับแล้ว กลับแล้วเห็นไหม (หัวเราะกระเซ้า) มีว้าลยโก
 ✕ เกด กลับเลิยก็คัก ดูเรตเห็นพอน มันเป็นลยลยโก

เสียงดนตรีกระซิบขึ้น แล้วแนวมาลง

ชาติ (เล่า)

หญิงคนาสงสารตามาเกลี้ยคนากลัวคนนั้น/ที่/เกิดลอดไปแล้ว ขาพเจ้าก็เกิน
 เสียงลอดมาลง โดยลคโง่ทคทึงทึงของขาพเจ้าที่เจ้าลงนามโง่มำ ให้เป็นลย
 ร่ำวงไม่กลางกลอน นอกตรง ๆ ว่า ขณะนั้นขาพเจ้าสนใจลคทึงหญิงคนนี้เหลือเกิน
 หญิงคนากลัวที่ทุกคนเขาทั้งเกลี้ยคทั้งระแวง เพราะเขาตาอย่างเลี้ยวเท่านั้นที่ท่า
 ไหวหญิงคนนี้ลคทคทึงในสภาพที่นำเลี้ยวจอนลคอย่างนอกไม่ลค
 เรตเกินแนงว่าลคไปแล้ว ก็ตรงไม่ยังประตูลคทึง ๆ ไกร ๆ พกกันที่แนมทงลค
 เรตแล้วกระซิบ มางคนนำแนมแนมพักเพ็คกัน ตรงนี้เอง ขาพเจ้าก็เลิความ
 เวทนาสงสาร เรตคนเป็นทัวลค จึงรับเลิกระชั้นเจ้าไม่ลค
 (เสียงผีเทวกรรมกรรมก็เร็ว เพราะเข้าไปนนิโมไม่แนง)

แนม แนมพำไม่รับกลับนคเล่า

เลอะ.....

เลด เลด แนมพำไม่ลคทึงร่ำวงกลอนทึงกระ

ลา คุณเป็นไกรกระ

จันเป็นลคมาจากเมืองไท่ กรุงเรฯ พังมาโก ๓ วันเข้าวันนี้เอง

ชาติ

จันทร

ชาติ

จันทร

ชาติ

จันทรี : ก็.....ก็... จะถามทำไมละ
ชาติ : นั่นนะสิ จันท์ไม่รู้ทำไมจะถามทำไมเหมือนกัน (หัวเราะ) บ้านแม่หนูอยู่ไกลมากไหม
จันทรี : (หัวเราะ) พอดีหนูมาขึ้นทะเลาะ เป็นไรฝ่าย ไกล ๆ กันเนี่ยหนูนั่นยังใจจะ
ชาติ : แม่หนูจะกลั้มละหรือ
จันทรี : ละ.....
ชาติ : มา...ฉันจะเดินไปเที่ยวด้วย เกิดหงายยังงี้ น่าเดินเล่นเหมือนกัน
จันทรี : ทำไมคุณไม่เที่ยวงานละละละ เดินไปยังงี้ไม่สนุกหรอก
ชาติ : ฉันอยากจะคุยกับแม่หนูมากกว่า
จันทรี : ไม่มีใคร เราอยากคุยกับหนูหรอกละ ถึง...ถึงแม่จะพูดด้วยก็ไม่มีใคร เราอยากจะได้
ชาติ : ตักกะ คุณไม่รู้อะไรละ หนาศาตมู เหมือน...เหมือนนี่ยังงี้
ชาติ : เกละนะ จันท์ไม่ได้นึกถึงกันสักนิด หนาศาตมูไม่ได้สร้างชิ้นเองเนี่ย ทำมันได้ ทำไม
ทุกคนจะไม่เป็นใจด้วย ๆ หนูไม่ถองนึกถึงกันหรอก เกล...ว่าแถวบ้านหนูอะไรจะ
จันท์ : ชาติ
จันทรี : หนูชื่อจันทรีละ ใคร ๆ เราเรียกว่าหนูว่า นังจันท์นี่บ่อยทั้งนั้น หนูน่าจะรู้สิคะ คุณเห็น
ใจไหมว่าหนูเราเกลียดกันแล้วเพียงไร หนูต้องกระจากกันที่ไรแล้วคงร้องไห้ทุกที
(หัวเราะอย่างขมขื่น)
ชาติ : หนูขยำนึกอย่างนั้นเลย ก็หนูพูดแล้วมึงใจละ ว่าหนาศาตมูของเราเราเป็นมันเองไม่ได้
ถ้าเรานึกแต่เสียใจเรื่องหนาศาตมูของเรา มันจะทำให้เราไม่มีความสุขตลอดชาติ
ใจไหม คุณเราเกิดมาแล้วก็ต้องหาความสุขทั้งนั้น มีประโยชน์อะไรที่เราจะไม่รู้สึก
เช่นนั้น จั้วตาก็ดีตาก็ดี เกล...หนาศาตมูของแม่หนูนะ แต่กลอนไม่เป็นภาษาใจไหม
จันทรี : ละ แต่กลอนหนูสวย จริง ๆ นะคะ หนูเป็นคนสวยคนหนึ่งที่สมควรานี้แหละ
ชาติ : (สะใจ) แล้วใจ ใครเป็นคนเสียใจหนูเสียด้วยหรอยังงี้
จันทรี : (หัวเราะ) (สะใจ) เราเป็นคนที่ทำให้หนูหมดสวย เราเอาไปถกไว้หน้าหนูเสีย
ยัยเป็นรูสึกะ แผลเประกะไม่หมด ทาหนูเกลียดมาก ปากหนูเกลียดมาก นึกะ นึกะอันแกม
นี่ลูกไปไหนหนึ่ง มีคโกลนนี้ละ เราทำรูสึกหนูเกลียดเกิน ไม่เช่นนั้นเราน่าพูดไม่
เกลียดกันแล้วมึงยังงี้หรอก หนูต้องรักมาแต่ยุคนี้จริง ๆ หอหายแล้วไม่มีใครกล้า
ของหนานาหนูเลย แม่หนูพูด พอดีรังเกียจหนู ไม่ใช่นิด ๆ พอดีเห็นหน้าหนูพูดสูง...
หนูเห็น บางทีเวลาพูดกับหนู พอดีเห็นหน้าหนูอย่างระแวง..
ชาติ : หนูจะเอาใจไปถกอีกไหมจะ แต่ไม่ใช่มาขอความ จันท์จะให้หนูรู้ทันเรื่องเล่า ๆ 4

แล้วมาเสียใจจนรู้สึกผิดรอก ฉันส่งสารและเห็นใจหนูมาก ฉันจึงได้เดินตามหนูมา
ไกลๆ ไกล..... ไม่มีใคร เขาพูดอย่างสนุกสนานเลยล่ะ มีแต่เขารังเกียจทั้งนั้น แล้ว
ใคร..... ใครบ้างจะไม่เสียใจ คุณก็รู้ดีล่ะ ตลอดเวลาหนูว่าหนูเหวเหวเกิดขึ้น...
(คนตรีกระซิบแล้วหัวเราะ)

จันทร์ โคเจ้าเรือนราวที่นำส่งสารของเธอไปหาพี่เจ้าทั้ง ตลอดเวลาที่เรากำลัง
หนาวไปตามหนทางแคบ ๆ ที่ตัดตรงไปยังไร่นาของเธอ ข้าพเจ้ารับฟังไว้อย่างตั้งใจ
ทุกทีสุด บางคราวก็เป็นความน่าสยดสยอง ความน่ากลัว และบางครั้งก็เข้าใจ
รวมทั้งความน่าเวทนาส่งสาร มีความรู้สึกหลาย ๆ อย่าง ของข้าพเจ้ารวมอยู่ด้วย
ในชีวิตของหญิงสาวที่ขี้ใจน้อย ตลอดเวลาที่ข้าพเจ้าได้รับฟังไว้จากปากของเธอตั้งแต่ตอน
จนจบ.....

คนที่รักกันมา ๓ ตลอดเวลาที่ฉันพบเธอ
ที่ผ่านมานี้ของเรา ไร่นาของเราถูกกัน เราเติบโตมาด้วยกัน และเป็นเพื่อนเล่น
กันมาแต่เด็ก ๆ ดูกันเองเห็นแล้วใจใหม่คิดว่าชีวิตของเราเกิดถูกกันมาเป็นเพื่อนเล่น
ที่รวมเรามาเพียงใด พอส่งเราไปเรียนหนังสือที่โรงเรียนต่าง ๆ เราจบการศึกษา
ขึ้นมีปริญญาด้วยกัน แต่สุดท้ายเราทั้งสองคนกลับมามาน มาช่วยดูแลกิจการในไร่นา
นานแสนนานแสนของพ่อ แล้วในที่สุด เราก็รักกัน แทนจะเรียกได้ว่าหัวใจของเรา
ผูกจากกันไม่ได้เลยชั่วชีวิต

เขาอีกรั้วกันละ สูงใหญ่ คนสั้น สมเป็นชายชุกะ เป็นคนเฒ่า แล้วหนูเป็นคนสวยของพี่นี่
จริง ๆ และกะ คุณ มีคนมาดูขลุ่ยหลายสิบราย แสบคอมคอมัก แล้วกะหนูก็ไม่ว่าอะไร
ไรฝ่ายของเวทหลายสิบไร่ทั้งสองฝั่ง กำนั่งจะรวมเป็นฝั่งเดียวกัน คุณคิดดูซิคะว่า
ขนาดของ เวทกำนั่งจะ เป็นปีกแฉกแฉกหนาแข็ง โท - ถ้าหากมีชีวิตของหนูและของเขารวม
รวมเป็นชีวิตเดียวกัน

คำหยาบเล็ก ๆ หลังจากเป็นเขาถูกนั้นแหละนะ ที่เราพากันเดินไปแล้ว ~~ที่~~ ^{ที่} ~~เขา~~ ^{เขา} แล้วยกกัน
เสมอคำทั้งสองตลอด พอดี แยกพอตามใจเพราะรักกันเป็นคนที่ดีพอให้มาเกลียดกัน
ถดถอย นำในพยานะละ ใส่ใจเห็นกระทั่งตัวปดว่าม มันลึกๆ ลึกจนเราเห็นมันเป็น
สีเขียว โหลโหล ๆ เงียบสงัด แล้วกลับมาเห็นลูกใจเราเต็มจริง ๆ (สะกิ้น) พุทที่ไร
หุ... อีกทีจะอีกถึงมันไม่ได้อีกครั้ง....

1. The first part of the document is a list of names and titles, including "The Hon. Mr. Justice" and "The Hon. Mr. Justice".

จันทน์ เม็ดเข้านี้เองที่ตามเรื่อเราอีกทอด เห็นเขตอบ ๆ มาหลายวันแล้วไม่คลาย

จันทร์
รัตน์

อ้อ แล้วพอว่าใจ
พอใจแล้วไป.../ทุกคนนี่ มีใจให้มาขบเคี้ยวก่อน ก็คือเข้าใจกันก็มี ดูเหมือนว่าพอ...
ไปตกลงกับคุณจันทร์แล้วใจใหม่ อ้อก็เหียว เราก็จะโอบอุ้มกัน

จันทร์
รัตน์

ขบเคี้ยวเป็นเหตุเราแล้วเราไปคุยกับนางใจใหม่
ไม่คิดหรอก ขาวมานเขาจะโง่กว่าตาย

จันทร์
รัตน์

เราก็คอยกันเหมือนคนอย่างนี้
๓ เดือนเท่านั้นเอง กอไม่ไ้เขี้ยวหรือ

จันทร์
รัตน์

ไว้ใจจันทร์หรือ ไม่กลัวจันทร์ไปรักคนอื่นหรือ
ลงมือ ลงมือเลยเถิดนะ

พี่/จันทร์
รัตน์

จะทำไม...

จันทร์
รัตน์

(หัวเราะ) ไม่ทำไมหรอก แต่รักกันมากก็ต้องทางมาก
(หัวเราะ) แล้วหนูให้หัวหน้าถึงไหนเลยพูดไปว่าวางบอยเสียด้วยนะ มีงานที่ไร เป็นต้อง
มาเอาจันทร์ไปคุยที่ อันนี้จริงนะ พอๆกับคนเหมือนกัน แต่คิดไม่ได้อะไร เพราะวาแรง
ใจเรา เขาเป็นบุพผินอยู่ในที่ๆนี้ พอต้องฟังเราหลายอย่าง
ก็บอกให้เลิกเลิกๆเป็นเสียสิ จะไปตกลงฟังเรา แล้วก็ไปตกลงใจไปว่าวางมา ๆ นอ
นั่นแหละ

จันทร์
รัตน์

อ้อ...มา โกรธกลัวว่าพูดจันทร์ทำไม (หัวเราะ)
เขาเห็นว่าจันทร์สวยหรือหน้า ถึงไหนเขาไป ใจใหม่ละ ก็ยากเกินมาสวยทำไม..
เป็นคนสวยนะไม่ก็อย่างนี้เอง ใคร ๆ ก็...ดูยากจะแย่งเอาไปเสียจริง ๆ ผู้เกิด
มาเป็นคนไม่สวยก็กลัว

จันทร์ (กล่าว)

ตอนที่พระจันทร์และนางมาด
แล้ววันที่ไม่มาถึง วันนั้น หัวหน้าถึงมีงานเลี้ยงส่งนางสิบในมังกัมภีระที่ถูกย้ายไป
ประจำสถานีตำรวจต่าง นอกจากจะมีงานเลี้ยง ยังมีรางวัลก็ตามเกณฑ์ก็ต้องไป
ว่าด้วยตามคำขอของเขา พอถึงวันนั้น รัตน์ไม่ได้อยู่ด้วย ถ้าหากเขาไม่ไปเหมือน
คนอย่างนี้เลย คนที่คิดว่าคงจะไม่มีอะไรจะเกิดขึ้นจนทำให้หนูต้องเป็นคน
อย่างนี้แน่นอน
อ้อก็เข้าใจแล้วใจใหม่ละ ว่างานเลี้ยงคงมีคนมา แล้วเมื่อมีคนมาผู้หญิงต้องเป็น
คนแรกที่ถูกดูความ คือนั่นก็เขมเหียวกัน หนูถูกคนมาคนนั้นว่าความตามหนูพูด
ครั้ง หนูยังจำได้ดีทีเดียว ไม่เคยลืมเลยวาใจเราคนมาคนนั้นมันแสดงความกตัญญู

สามคนกะไรกัน

เพลงว่าวงแหวนกับเสียง และละเจี๊วจาว

คนเมา

(ออกแฉ) มาจ้ะเหม็นมาว่ากันที่หน้าผา คนสวย ลอกที่ จี๋โง้งแล้วก็ต้องออก แฉ....
ยังงาน...ยังงาน แหม ... เพลงมันลอบเคล็ดเกิน...

จันทร์

(ตกใจ) วุบ ราคีมีอะไร

คนเมา

ก็ ๆ ยังงาน ยังจี้ใจไหม

จันทร์

วูบ ละ ทำไมต้องเล่นมา ๆ ยังจี้กวน เห็นฉันเป็นยังใจไหม

คนเมา

วูบ... ลูกนิกรคุณนายก็ไม่ได้ ที่เราเล่นว่าลอกกับเกมยังไม่เป็นไร หรือทวงไม้

จันทร์

ฉันไม่ใช่นูหญิงคณายนั่นนะจะบอกให้

รัตน

จันทร์ กลับมา....

จันทร์

รัตน...

รัตน

กลับมาละ... กลับมาละเดี๋ยวนี้ เลิกกันที่ ไอร์ว่าวงแหวนมา ๆ นี่ละ ไป..ไปไหนดี

(กระซิบกระซาบพร้อมกันมีเสียงหัวเราะ) *อ้อ = ให้อีก ๒ คน*

จันทร์

อูบ .. เจ้หนูรัตน คณายนีนี่ลั่นแรงนักที่ แล้วล่าวังเร็วนัก จั๊วจ้งตามไม่ทัน

(มีเสียงตะโกนไล่ตามมาแว่ว ๆ)

คนเมา *ละใจ* *๗*

หวงนักหรือ ~~ลั่นแรงนัก~~ *ลั่นแรงนัก* ไปได้

เออ ก็ละวะ มันไม่มีเรื่องนังก็น่าไป ถ้ามืดเมื่อไรละก็... ลอบดู....

(เสียงคนกรี๊ดเร็วกระชั้น แล้วซากรายทวนลง มีเสียงหลบลงคนทั้งสอง)

ระย้า ยังจู้แล้วยังรำกวนได้ บุเรศยังงั้นแล้วยังพ่นคำ... ว่า ...ว่า...

แล้วลาไมว่าแล้วจะทำไม... ..

ก็ลอบมาเล่นนี่...

ลอบ... อี... ไม่เล่นมารยาทหรือ

ลอบ มารยาทโล่ร้างแล้ว ๆ วงนี้ไม่มีกวนหรือ มันเสียมันมีมารยาท อูบ... เลิกกัน

โล่ร้างมา ๆ นี่ เลิกละ ที่เห็นเราเป็นไม่ได้

ทำไม รัไม่โกะทำไม

เราเห็นว่าสวยทศกัณฐ์อะไรละ เราจึงได้เอาไปว่าลอบดูในมดลูกระ มันสวยงามน่า
คลอเคลียลอบดูเมื่อไร/ะ อี... งามไหนว่า ตัวเราบวชลาไมสวดยังจี้ใครเรา
จะสาวเขาไปเหียว เห็นใคร ๆ เขามองเขาใจได้ละ เพราะสวยคณาง่าย
หรือคณางั้นไม่จริงสักคน โลกนี้มีหลายเหล่านี้ ละละ หรือดีกว่าเราจะ
จริงจังลวน ถ้าเราไม่สวดย ก็ดี ถ้าเราไม่สวดยังจี้

รักน
จันทร์
รักน

อย่าว่าเขาอะ ก็รักอะ ไม่ใช่รักเพราะจันทร์สวยหรือ

ทุกคนอะ อย่าว่าว่ารักเพราะจันทร์สวย

ก็หรือไม่ว่าจะ ถ้าฉันไม่สวย รักนจะรักหรือ (หัวเราะเยาะ ๆ)

ก็อะ.... เขมมด้วย ฟังนะ ถ้าจันทร์เขาใจยังงั้นก็แล้ว หนู เห็นไหม อะไร

.... เห็นไหม

จันทร์
รักน
จันทร์

ตาม.... มีคโณ จะทำไม่จันทร์

ก็หรือว่าฉันรักจันทร์ เพราะจันทร์สวย บ๊อย.... หนูะ นี่... นี่

วาม..... ตามแล้ว.

ดนตรีกระพริบเชกอยู่ควาย

รักน
จันทร์

นี่...สวยนัก นี่...นี่

โธ... ขวดยก

รักน

(ดนตรีพุกเสียงลมโหมม เสียงหมม เสียงร้องกรางและร้องไห้)

ที่โละผมสวยแล้ว กลับมาว่าฉันจะยังรักจันทร์ไหม แล้วเธอกลับไปว่า

โธวณี่สาวผมมันจะยังต้องการจันทร์อีกไหม ถ้าหน้าตางจันทร์ถูกเดือนยังแล้ว

ฉันลากคุณละวันหนึ่งฉันจะกลับมาอีก มาเพื่อให้อันตรใจว่า ฉันรักจันทร์เพราะ

ความสวยของจันทร์หรือเปล่า.... (หัวเราะอย่างแค้น ๆ หัวเราะ...หัวเราะ.

ดนตรีกระพริบแล้วเบาลง

จันทร์ (เล่า)

คุณเข้าใจหรือยังละคะ ว่าหน้าตางหนูทำไมถึงเป็นอย่างนี้ เราเจอนั่นลงไป

กวนมิดโณที่ลมกริบอบมา ไม่ปราณีปราศัย เราทำมันไปอย่างโหดร้ายทารุณ

ซากุสก็ดื่มประวัณณะ เขามาคะ ตอนนั้นเขามานะ ๆ เราทำลงไปกวนความพอง

พลาณแห ๆ เขาคงการจะโทษเราด้วย แล้วมันก็สนใจเราทุกกบ่าง ฝใจ

เราเหลือเกิน

ชาติ
จันทร์

แล้ว เรากลับมาอีกหรือเปล่า

เปล่าขออะ ตั้งแต่วันนั้น เราสาปสูญไปเลยที่เกี่ยว พดหนูไปแรงความกับ

หัวหน้ากิง หนูไม่เอาเรื่อหรืออะ แต่หัวหน้ากิงไม่ยอม บอกว่าหน้าหนูเสีย

โธม แลก็มีส่วนเกี่ยวข้องอยู่ด้วยเหมือนกัน หัวหน้ากิงเลยส่งคนออกสืบจับ

แล้วจับไม่ได

ชาติ
จันทร์

เราหายไป ๒ วันอะคะ จากนั้นที่เราเจอนั่นมาแล้ว แล้วมันเห็นเล็ก

ลลคเขามานาน ตอนนั้นหนูกำลังรักษาแผลบนหน้าผกอยู่ไม่นาน ไม่รู้หรืออะ พด

เราอะและระภาว่าเราหน้าที่กำลังต้องการหัว เราเลยเกิดโศกโศก คราวนี้

ไม่รู้หายสูญไปไหน

ถ้าเขาจะ พยายามยังไง

จันทร์

อาเชมา... อาเชมา พยายามจะดูใจเขาว่า เขาจะยังรักหนูอยู่เหมือนที่เขาพูดไว้ไหมในเมื่อ...ในเมื่อเขาทำหนูเป็นแบบนี้แล้ว

ชาติ

หมายความว่าหนูยังรักเขาอยู่ใช่ไหม

จันทร์

(สั่น) อะ... หนูยังรักเขาอยู่เสมอ คุณว่า หนูไม่เกลียดเขาเลย แล้วก็ไม่โกรธเขาด้วยที่เขาทำหนูอย่างนี้ หนูอยู่กับเขาแล้ว คนเรานะคะ เราไม่ใช่จะอยู่ในโลกนี้คนเดียว ขอยามาทักัน ไม่ว่าทวนในกรณีโลก ๆ เราต้องการความเห็นอกเห็นใจ และการอภัยกันอยู่เสมอ หนูโหดกับเขาคะ โหดกับจริง ๆ แต่หนูรักเขามาได้มันแล้ว... เขาก็ยังไม่รู้ว่าจะกลับมา บางที... บางทีเขาอาจจะไม่ต้องการหนูแล้ว เมื่อรู้ว่าเขาทำหนูมาเกลียดกันมากด้วยงี้ ใจหนูจะนึกคิดว่า เขาคงไม่เป็นยั้งนั้น

ชาติ

จันทร์

แล้วเป็นใจละคะ โหดสักอะไรนะ มันพอจะพูดกับตัวเขาถึงเขาได้ ถ้าหากว่าหนูเป็นฝ่ายไม่เอาความ หนูคง... แล้วก็คอยหา

ชาติ

นึกคิดว่า เขาคงไม่รักกัน ขี้ว่า หนูจะไม่เอาความ เขาคงหลอมนั่นแหละมันเรนไปเพราะกลัวความผิดมากกว่า เอะอะ นึกคิดว่า วันหนึ่งเขาคงกลับมาหาหนูแล้ว เป็นของหนูเหมือนอย่างที่เขาพูดไว้

จันทร์

หนูคิดว่ามันเป็นไปไม่ได้หรอกคะ (สั่น) บางคราวนะคะ หนูคิด ๆ อยู่ว่าจะฆ่าตัวตายเสียให้พ้นเวรกรรมกันไปเสียที หนูคิดถึงอะไร โกรธ ๆ เขาเห็นหน้าหนู เขาก็เม๊ หน้าตาที่เพราะ เกลียดจัง บางคนเขาเริ่มเกลียดกันไปเลย เพื่อนเก่า ๆ พวกนั้นหลอมหน้าตาทำหนูอยู่ตัวคนเดียวในโลกนี้แท้ ๆ แม่นะพูด แม่นะพูดอยู่ พอดีหนูเคยพูดว่า หนูมันถูกมารมาเกิด หนูจึงกลัวมันด้วยงี้ แกล้งไม่กลัวว่ามันเป็นความกลัวระหว่าของหนูนี่คะ แกล้งไม่กลัวว่า หนูเป็นคนสร้างความกับเขาว่าหาหน้าให้แกล้ง อามจริง ๆ เอะอะคุณว่า... หน้าตาทำหนูมาเกลียดกันมากตัวมาก

ชาติ

จันทร์

ก็... อ้อ... ก็ไม่มากนักหรอก

ไม่จริง.... ไม่จริง หนูว่ามันเลอะเทอะเต็ม และจนเกินไปไม่ทันขาด หนูถูกระงับพูดเห็นทองสูงๆ เก๊ หนูว่ามันไม่ชอบเห็นหน้าใครมาเกลียดกันเหมือนหนู

ชาติ

อย่าไปเสียใจนักเลยหนู โลกกรรมของคนเราเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ ชีวิตเราอยู่เราก็ต้องสู้กันมันต่อไป มันแหละคือความปรารถนาของเราอย่างเต็มๆ หนู

รักเขาใช้ไหม จะเน้นพูดก็คงต้องพูดเพื่อความปรารถนาของหนู กอ... ๗
 ตลอดไปว่าวันหนึ่งจะเป็นชด. เรา วันหนึ่งเขาจะกลับมา หนูไม่สวย หมกสวยก็
 เพราะเขา เพราะฉะนั้นเขาก็ต้องกลับมาเพื่อหนูอีกครึ่งหนึ่ง
 ละ... หนู หนูจะคอยเขาตลอดไป แต่ตอนแม่ใจไหมละ ว่าเขาจะกลับมาหาหนูอีก
 จินตนาการ เขาจะกลับมาถึงบ้านไหน
 หนูจะขึ้นบ้านหนูไหมละ ถึงบ้านหนูแล้ว
 ขอมใจ วันหลังก็คิดว่า เกล... โสหายน้ำลึกที่ว่า เกินไปอีกไกลไหม....
 ไม่ไกลหรอกนะ หลังไร่นี้ออกไปก็คิดเหมือนกันถึง ญว้าง ๆ หนูออกไปนั่งคน
 เดียวคนเดียว ๆ แต่... มันก็คิดถึงก็ถึงเขาไม่ได้
 จินตนาการนะ วันสองวันจะมากูยววยไหม แล้วไปพูดกับแม่
 ละ หนูก็กับหนูเข็ลละเกิน ไม่มีใครเขาพูดอย่างนี้กับหนูเลยแหละนะ ไม่จริง ๆ
 หนูกะ หนูกราบ หนูจะเลิกทำคุณเสมอ

คุณวีระครับ ขึ้น แล้ววีระลด

คืนวันนั้น ข้าพเจ้านอนไม่หลับ เกิดปวดอกทั้งคืน คำพูดทุก ๆ คำจากจันทร์ พึง
 พูลลาตย์ยังตามติดมากองกู่เขมสสงสารของข้าพเจ้า หลับตาลงที่ไร ก็ยังเห็น
 ใบหน้าผู้มีเลอะ เทอะความรอยแผล เป็นนั้นหลกกลหลกนโศกสงสารทั้งความความน่า
 เกลียดคนยากลำบาก ใบหน้าของจันทร์ เป็นใบหน้าที่เหมือนสัพเพดินใจจริง ๆ ข้าพเจ้า
 เกิดมา ยังไม่เคยเห็นใครหน้าตาที่น่าเกลียดเหมือนนั้นนั้น ยิ่งอยู่ในเงาสลัวของ
 แสงจันทร์ขณะเกิดอยู่ใกล้ข้าพเจ้าด้วยแล้ว ดูเต็มไปด้วยความใจเข็ลเป็นแรงรอย
 หัวไม่ไหว จนข้าพเจ้าเกือบไม่คิดว่าที่จะมองหน้านั้นไ้ตรง ๆ
 แต่อย่างไรก็ตาม จันทร์เป็นหญิงที่น่าสงสารที่สุดในความรูสึกของข้าพเจ้า เธอ
 มีลักษณะเหมือนกำลังลดกลบอยู่ในน้ำลึก จะจมกับน้ำ และโดยปราศจากคน
 ช่วยเหลือแม้แต่คนเดียว ถ้าเป็นท่าน ท่านจะทำอย่างไร...? เกล.. จำทำ
 ญว้างไร

ข้าพเจ้ารีบเข้าไปบ้านของจันทร์อีกหลายครั้ง ไปเพื่อปลอบและให้กำลังใจแก่
 หญิงผู้กำลังจะจมน้ำตายคนนั้นเท่าที่จะช่วยได้ จนในที่สุด เขาก็ลงมานที่ข้าพเจ้า
 อยู่ก็ลดสงสัยมิไ้หาเหตุไฉน แรกทางเดินของนางจึงมีดินเป็นไปอย่างปลอดภัย
 นี้ หนู... หนูไปเที่ยวมาทั้งจันทร์หลายหนแล้วหรือ
 รั้ม ๘ ครั้งเห็นจะไ้
 เผลไปบ้าง... ญกดีไหม

จันทร์
 ขาลี
 จันทร์
 ขาลี
 จันทร์
 ขาลี
 จันทร์

ขาลี (เล่า)

เจ้าธณมาน
 ขาลี
 เจ้าธณมาน

✕
 ✕

เจ้าของบ้าน

ชาติ

เจ้าของบ้าน

ชาติ

เจ้าของบ้าน

ชาติ

เจ้าของบ้าน

ชาติ (เล่า)

รัก

ชาติ

รัก

(หัวเราะ) ก็เปิดกันครับ เปิดก็
ดูทั้งสวย ๆ มีกลิ่นหอมไป กลิ่นที่ขังใจนะ จึงได้...
ตา...

✕ (หัวเราะ) ~~ก็เปิดกันครับ เปิดก็~~ ใคร ๆ เขาก็ว่าดูไปก็ดูกันทั้งนั้น
ปุ๊... พอดีเลย ตามเลย ทำไมพาดันเข้าใจก็เมียงกันไป ไหมตาบึงนั้น
ผมเห็นจะตกใจลงหรือครับ ที่ไม่เพราะสงสารจันทร์ เป็นคนที่น่าสงสาร เหลือ
เกิน จริง ๆ ครับ

✕ แล้ว... มันค่อนข้างจะเป็นคนบ้า ๆ บอ ๆ อยู่สักคนหนึ่งกับเขาเป็นมา
แต่ก่อนเป็นคนสวยมากทีเดียว ใครเห็นใครรัก ใครเห็นใครหลงมันทั้งนั้น เจ้า
รักมันเพียงโดยเฉียดเท่านั้น เวลาทำอะไรก็ดู
เขมรหมดแล้ว จันทร์เล่าให้ฟังแหละ ดู ๆ เป็นคนมีกรรมมาก ยิ่งขึ้นแหละครับ
พอคนไปบอกว่าพาเขาออกจากตัวเองมาเกลียด ก็ขับไล่ ๆ เปิด ๆ สักพักก็จะจวน
วายไปข้างนั้นเป็นความทุกข์ ความขมขื่นของแถม (หัวเราะ) โอ้ เห็นผมไปก็ดู
แถมไปก็ แถมละครับ ผมเห็นจะไม่กล้าไปเลย ๆ

✕ นั่นนะ... ก่อนแรก ๆ เห็นใคร ๆ พุกกัน เขาก็รักและใจ (หัวเราะ)

พอสงสารหัวเราะพริบตา แล้วคนนั้นก็รักขึ้นแล้วมาลง

ไฉนวันจะกลับมองข้าพเจ้าเขามาแล้ว เหตุการณ์ในสมัยนั้นก็ยังไม่ค่อย
เรียบร้อยเหมือนเช่นเดิม ก็มัน ข้าพเจ้าก็ไปมาจันทร์อยู่ บอกละไม่ว่าทำ
ไม่วิธีของหญิงสาวที่นั่น ก็ยังเขาไปในจิตใจของข้าพเจ้าจนยากที่จะลืมได้
มีเคลือบความกังวลใจ สักอย่างหนึ่ง ซึ่งเกิดอยู่ในความรู้สึกของข้าพเจ้า ว่า
ถ้าหากไม่ทำอะไรอะไรลงไป ข้าพเจ้าคงจะกลัวไปเสียอย่างหนึ่ง
พระจันทร์ก็เห็นแล้ว มีเมฆคำลยอยู่ข้างๆ ลอยมาทางจันทร์ก่อนแล้วก่อนเล่า
มันทำให้ทางเกิดไปสู่มานจันทร์ก็สว่างเรือง ก็เลยมีคิ้ว สดกันทุกทีก็เลย
จนใกล้จะเกิด ๔ ขุน ข้าพเจ้าจึงไปบอกกล่าวกับ หามกลางกลางดวงจันทร์ของ
จันทร์ คือ... พยายามอดทนแล้ว ก็เป็นอันไปไม่ว่าซึ่งข้าพเจ้าจะต้องเกินมาน
เขาไปพระอุทิศทางหนึ่ง

เสียงคนตรีเบา ๆ เสียงปี่พาทย์เครื่องมโหรี แล้วกระซิบขึ้นทวนหายใจไป

ใคร พุก... พุกก็เลย... พุก

(เบา) จันทน์ นี่ใคร

ไฉนคนกรุงเพทฯ ไฉนมา มาอีกแม้นคนสวยหรือ บอกละจริง ๆ ว่ามาแล้วสาวที่
ไฉน

272
29111

ປະລາ ກຸ ຈິງກຸ

ขยาโกหกนะ เลี้ยวหลบในคอกขาด ไกร ๆ เราถูกชักทั้งนั้นแหละ ว่าเกมชาติจัญแหล
ที่นี้ เขาเต็มใจยอมขางนี้ แล้วยังอุทิศสาธน์เวียนไปเวียนหาอีกหรือ

หน้า
รวม
๑๓

รวม รุกขฉัตราภิธาน

(ตัวเราะ) รุเลวก็ แผลงใจพิฆาตโทษ

แปลกใจมาก แลวกักใจความ นี่นะ นายรัตนวงศ์คำที่ถือคติกว่า แลวมาพูดกันน้อย
จนหมด นึกมาคิดนะ ไม่ไฉนมาทราบอย่างนี้นายรัตนคิด นี่นะ จัก ส่งสามวันนั้นจะ
กลับกรุง เทนแล้ว ฉันไม่ไปปรารภมาอย่างนั้นหรอก โยคภาพเสียดสี เราพูดกันโดย
ไม่มีภาพใดใดใหม่ แลวกักเป็นการพูดที่ควาย

7911

กลไก ทำไม้

212

ฉันพยายามขายรั้วเหล็กเกิน แล้วไม่ติดมาก่อนเลย ว่า จะมีใครคิดไปขายในวันนี้
สิ้น ๆ ก็กว่านะ

วัด

170

(กระแอม) ฉันคิดว่า นายรัตนโรโปใหม่คงจะเวลาเป็นเฒ่ามานานแล้ว

100

ตามอย่างนี้จะจับกับหัว

2

มีประโยชน์อะไรที่จะจับ แล้วรู้หรือเปล่าว่า ฉันจะเอาตัวนางละโวมาจับ บอกแล้วว่า
พูดให้เราได้ทุกคนสบายมิตร นี่เป็นใจจริงของฉัน

1911

ก็ได้ หนีเกลียดเข้าไปในป่า หนีเจ็บป่วย ตกน้าง ระคนบาง มีเก็บผลไม้ พืชมาแถมอยู่
แล้ว ๆ นี้ ได้เปิดถนนหัวตำโปง

970

ทำไมไม่ไปหาจิ๋มล่ะ ทำไมเมื่อถูกคนเหล่านี้จึงไม่มาที่นี่ ทำไมจะตกลงที่เราบ๊องโง่ของเรา
มีโทษขนาดไหน ทำไมทำมาตลอดโดยไม่ยอมรับบาป ทำไม...

300

ผมฝึกไปแล้ว ผมกลัวจริงๆ จะพามาหาผม ผมกลัวตำรวจครับ กลัวทุกคนเลย ผม
ไม่กล้าทำอย่างนั้นเลย

10

จิตรไม่พยายาม แลวก็ไมตงกตัวทำรจัม เรืองมันนิคเคียรเท่านั้น ฐูโนมว่า
จิตรยังรกดใจนายรัตนัญ วาจะรักเขาหรือไมไ่ เขาไมไ่พยายามตงเลย

รวม
๑๗๐

โธ รอดม จันทรรอดม จันทรโมโถพนามาตาม
จริง ๆ ถอดการจะรับมาของลูกได้แล้ว กลับไปหาเขาเสีย นี่เป็นอุทธมโน
ผู้ต้องดั้นเดิน โธ รอดมนี้แหละ เขาจะไม่เป็นจันทรมาโทพกับคุณ

รวม
รายชื่อ

ได้ยากจน ผมยังไมรู้อย่างไร คุณมาที่นี่ทำไม ไกร ๆ เขามองว่าคุณมาผิดจักรันทร
ผมส่งสารจักรันทร คุณเข้าใจไหมที่ผมบอกอย่างนี้..

1911

ผมเข้าใจ
คุณไม่เคยเห็นหน้าเขาเลยใช่ไหม ทั้งที่พูดว่ากรรมเวรไว้แต่ครั้งนั้นแล้ว
ยังเลยครับ ผมคิดถึงจันทร์ เหลือเกิน แล้วยังรักเขามากเหลือเกิน ผมจะไปหา
มัน ใครจะระงับสติไม่อยู่ จริง ๆ ครับ ไร... แผลที่หน้าจันทร์จะเป็นยังไงบ้าง
ก็ไม่รู้ มันจะน่าดูแค่ไหนก็บอกไม่ได้

ชาดี (ชา ๆ นั้ก)

(หัวเราะเบาๆ) เห็นคุณคงขี้เกียจแล้วกัน แกล้งมาลืมนำอะไรที่คุณส่งลงไปแล้ว คุณคงรีบ คุณยกยาส่งมาในเช้าของลงไปที่
ครับ

199

เสียงที่เข้าเงินครบถ้วน คนที่รับแล้วมา
(ตะโกนเรียกเสียงไม่ว่า/ดังนัก) จันทร จันทร ออกมาใหม่เลย
ชา... คุณกลับมาอีกไหม
ลงมานั้นคนมี ไม้ยาวก็จะบอก

๖๖๖

เขียนโดยนางสาวกนกพร นวลใจ

ຈັນທະ
ປີ ๑๓

ละโวละ ชาวดี
เดิมตามเจ็ดหมาก ๑๗๗ เลี้ยวจากจะงูเอง

234

เดิมทีหากรวมแถม คนครึ่งแมลงมา ๆ ตลอดไป
(เล่าว่า ๆ) เมื่อก่อนคนไทย ชอบเข่นฆ่ากันจนกว่าจะถึง
เกินไปยังชุมในกลองช้างจะมีคนกลัดหนวด เมื่อถึงชุมในช้างเจ้าจึงบอกให้คน
ทูลครอลอย แล้วชาวเขาก็กินเข้าไปในชุมเพื่อจะเริ่มกรัณฑ์ไหลลงมา เลอ...
มันช่างเป็นการพบที่แสนดีทุกเดเลี่ยนนี้ละไร ๆ นี่เป็นในวีรกรรมของหญิงชายที่น่า
สงสารทั้งสอง คราวนี้เองเขาก็กิน โด่พดก้นความความเขาใจ (หัวเราะ)
อาฮา...มันเป็นความภาคภูมิใจของชาวเขาเดี่ยนนี้ละไร ที่เขาทั้งสองจะมาพบกัน
โดยมีชาวเขาเป็นผู้จัดการ ชักงูอย่างรวกเร็วที่สุด

五

รัตน รัตน ดอกพญา จันทรมานแว ขันลอยนิล ๆ นม/แม่

เสียงในหัวรอนแรมถึงขึ้น คนที่รักจะขึ้น

รักนั จันทน์
รักนั จันทน์
ชาลี
จันทน์ จันทน์
รักนัชา จันทน์
(ทำเราะ) ไปเถอะ คบลงกับเองแหละนะ หัวว่าง เว้นรักบ พงนี้ฉันจะมากตาม
ขาว สวัสดิ์.....

เสียงพี่เขาแล้วเก็บหายไป

รักนั... รักนัชา เขากลับมาเมื่อไรนี้ อูบ ยาวรักกันแบบนั้น...
รักนั
คิดถึงจันทน์ใจจะขาด จันทน์ มันมีเดเล็กเกิน ทำไมนะ ฉันถึงจะไ้เห็นหน้าจันทน์
จะไ้ไรตามาที่ทำไม ฉันส่งสารจันทน์เล็กเกิน คราวนี้แหละฉันจะไม่จากจันทน์อีก
แล้ว ฉันกลับมากให้จันทน์ดูใจใจละ ว่าฉันจะรักจันทน์อยู่สักหรือเปล่า
รักจันทน์แต่รักจะ ไม่ไ้รักจันทน์ เพราะความสว่นแม่หรือจะ
จันทน์ยังสงสัยอะไรอยู่ก็ ไม่รัก ฉันจะกลับมาทำไม เลอ ทำไมพี่จันทน์ยังไม่พบ
ใจแม่เขาก็นิสัยที่นะ นี่จะไ้เห็นหน้าจันทน์สักสักตอน
แม่จะ อีกรักก็แล้วจะพบแล้ว ยาวรักกันแบบนั้น
รักนั
เลอ... พบแล้ว ไ้หน้าจันทน์ชา ฉันเห็นมา... นี่ ทำไมพี่เขาอยู่ได้ ฉันจะ
ไ้ไ้ดูตามาที่ฉันไ้ไ้สักตอน
จันทน์ (สะกิด) รักนัชา ยาวอุบหรือจะ คุณมาจันทน์ให้เห็นตาม
รักนั
ละ...(ตกใจ) จันทน์ นี่หน้าจันทน์หรือพี่ ค่ายแล้วหน้าจันทน์หรือพี่ ไ้...
จันทน์ (ร้องไห้โต) รักนัเกลียดไซ้ไหม ปลกนนะ ปลกน... ปลกน... (เสียงวิ่ง...
เสียงร้องไห้ ทางออกไป)

รักนั
จันทน์..... ยาวพี่ กลับมาก่อน.... จันทน์ จันทน์ กลับมาก่อน....
(คนที่รักจะขึ้น มีเสียงวิ่ง เสียงตะโกนไล่ตัง)

รักนั
กลับมาก่อนจันทน์ (หลบอย่างไ้ไ้) ฉันยังต้องการจันทน์ ฉันจะรับมาที่ฉันไ้
ไ้ ฉันไม่เกลียดจันทน์เลย ไ้... กลับมาก่อน จันทน์อย่าวิ่ง ชาฉันแหว่งไ้ไ้
จันทน์ จันทน์ เธอจะไปทำไมที่หนนั้นนะ ยาวจันทน์ ยาวกระโดด ยาวโลก
จันทน์ ไ้ จันทน์

(คนที่รักจะขึ้นขึ้นสู่คิ๊ค มีเสียงตมกลน้ำ แล้วกเทวีชาทหายลง)
(และมีเสียงร้องวิคของจันทน์ เสียงน้ำไหลริน)

รักนั
ไ้... จันทน์ จันทน์ เธอจากไปเพราะฉันแท้ ๆ เธอเข้าใจผิด ฉันไม่เกลียด
เธอเลย จันทน์ ฉันไม่คิดเลยว่าพี่เขาจะเธอจะนำเกลียดถึงขั้นนี้ ฉันตกใจ

๐๐๐๔
ไปเท่านั้นเอง จัณยักริถเขคยังตองการ เขคอยู่.....

คนกริ

.....
นาฏกรรมมีวิตเรื่อ "ตมปราม" ไคยทิดงเจียงนี้
ลัคคา สารทายน แสดงเปน จันทร
" ขาดี
" รัตน
" กมนำทาง

ลัคคา สารทายน กำกับการแสดง
ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง กำกับคนกริ
คณะกรรมการดีชดากอน จนกว่าจะพบกันใหม่ สวัสดิ์ดี.

.....